

Index Rerum.

Sandus pro eius patrocinio. O. 2. R. 3. q. 2.
 à n. 14. usque 17. p. 336
 Carmelita quolibet mense una die non impe-
 dita officio novem lectionum possunt reci-
 tare officium de Sancto Elia, ut sit in Si-
 cilia, ac aliis Provinciis. q. 3. à n. 18. usque
 21. p. 317.
 Circa revelationem factam Venerabili Mariae
 de Jesu, ex Seraphica familia, qua vidit San-
 ctum Parentem Eliam, & Enoch, Sacram
 Eucharistiam in Coenaculo suscipere de
 manibus Christi, q. 4. n. 23. usque 30. p. 338.
 Tota Elia vita veluti quodam miraculo, mul-
 tisque miraculis sublimatur, ac condecoratur.
 O. 3. R. 3. q. 12. n. 113. p. 495.
 Circa vota & Monachatum Eliae duplex de-
 cretum S. Inquisitionis, O. 3. R. 3. q. 1. p. 488
Elia.
 Patens Sanctissimus habuit revelationem de
 pura Conceptione Virginis, O. 4. q. 9. n. 57.
 p. 521.
 Elia hanc revelationem docuit filios suos in
 cujus semper veneratione vixerunt. O. 4.
 q. 11. n. 75. p. 524.
Elisus.
 Mira obedientia & summa alacritate voca-
 tus ab Elia eum sequitur. O. 3. R. 3. q. 7.
 n. 49. p. 481.
 Tanta obedientia sequitur Eliam, ut nec ul-
 timum vale suis Parentibus dicat, sine Eliae
 facultate. n. 50. ibid.
 Elia dimisit omnia sua, ut expeditior fiat
 ad sequendum Eliam. n. 51. p. 482.
 Summa paupertas Eliae demonstratur, qui re-
 lictis omnibus sequitur Eliam. n. 58. p. 483.
 Elia ex affectu paupertatis omnia sua, in
 pauperes distribuit. n. 59. ib.
 Tanta paupertate vivebat, ut mulieri viduae
 pauperi subventurus ad miraculum recur-
 reret. n. 60. p. 483.
 Tanta erat ejus paupertas, ut panes oblatos
 non apud se retineret, sed eos per populum
 mandat distribuere. n. 61. ibid.
 Elia ita castè vivebat, ut Virgo dicatur à
 Breviario Carmelitano. ib. n. 65. p. 484.
 Inde demonstratur, ejus puritas, quia ultimum
 vale dicit suis parentibus, non verò uxori,
 nec filiis, quia eis carebat. ib. n. 66. ibid.
Emanuel.
 Portugalliae Rex multis in locis, aedificavit
 Ecclesias sub titulo Conceptionis. O. 4.
 q. 18. n. 148. p. 534.
Episcopus.
 An ex dispensatione Pontificis, possit Episco-
 pus, consecrari ab uno solo Episcopo. O. 2.
 R. 35. q. 1. à n. 1. usque 14. p. 343.
 Utrum Episcopi jure divino, & humano, pos-
 sint leges condere in sua Diocesi. q. 2. à
 n. 15. usque 35. p. 345. 346. 347.
 Vide verbo *Dispensare.*
Epistola Canonica.
 Septem sunt Epistolae Canonicae, seu Catho-
 licae D. Jacobi, Petri, Joannis, ac Judae.
 O. 1. R. 5. q. 1. n. 108. p. 109.
 Cur dicuntur Canonicae, seu Catholicae. ib.
 à n. 710. usque 719. ib.
 Quarta excellentia in eis resplendet. n. 716.
 717. p. 110.
Esdras.
 In genere sacerdotali multa, & varia opera

scripsit, quae referuntur. O. 1. R. 3. quaest. 16.
 n. 268. p. 41.
 Primus, & secundus qui etiam dicitur Nehe-
 mia sunt Canonici, & diverso modo com-
 putantur ab haeticis, & latinis. n. 270. 271.
 p. 42.
 Tertius, & quartus liber quamvis non sint
 Canonici, à Patribus citantur, tanquam
 boni, & magna auctoritatis, n. 273. 274.
 ibid.
Esseni.
 Esseni soboles Rechabitarum. O. 3. R. 3. q. 4.
 n. 28. p. 476.
 De nominis Etymologia, & unde sic dicti, de
 eorum eximia castitate, obedientia &
 paupertate. n. 25. 26. 27. p. 477.
 In eis communis vita communisque modus
 vivendi. n. 28. ibid.
 De eorum oratione, refectorio, ac silentio ibid.
 n. 28. ibid.
 De instructione novitiorum. n. 29. ibid.
 De eorum votis circa obedientiam, paupertatem
 ac castitatem. n. 30. ib.
 Esseni discipuli Elisae, ac filiorum Prophe-
 tarum. n. 32. ib.
Esther.
 Aliqui dixerunt liber Esther, non esse Cano-
 nicum secundum partem posteriorem, totus
 est Canonicus secundum omnes suas partes.
 O. 1. R. 3. q. 13. n. 294. 295. p. 45.
 Liber scriptus est Hebraico caractere, nu-
 mer. 297. ibid.
 Mardocheus, illius Auctor, & quo tempore,
 n. 298. 299. 300. p. 46.
Evangelium.
 Quid significet. O. 1. R. 5. q. 1. n. 588. p. 89.
 Etsi omnes libri Novi Testamenti possint dici
 Evangelia, peculiariter tamen quatuor sunt
 Evangelistae. n. 589. ibid.
 Inter omnes libros Canonicos Evangelium
 habet magnam excellentiam. ibid. n. 590.
 591. 592. p. 89. 90.
 Evangelium in se unum, Evangelistae quatuor
 miro ordine. ibid. n. 594. 595. 596. p. 90.
De Sacrosancto Eucharistico Sacramento.
 Suprema & alta vigilia tabernaculum Sa-
 crae Eucharistiae custodiendum & in Eccle-
 sia. O. 2. R. 36. q. 1. à p. 348.
 Sacra Eucharistia, ut supremum bonum totius
 Ecclesiae summo cultu, & reverentia, à
 nobis est veneranda. ibid.
 Audax, sacrilega, & maledicta temeritas nihil
 reveretur. n. 2. ibid.
 Pro custodia Sacrae Eucharistiae, novus custo-
 diae modus, requirendus. n. 3. ibid.
 In quinque locis distinctis Sacrae Scripturae
 Deus praecipiebat Levitas & Sacerdotes
 custodire tabernaculum. n. 4. ibid.
 Talis custodia, ac vigilia maxime recomen-
 datur principibus ac magnatibus. n. 4. p. 349.
 Cur Deus tantam custodiam, ac vigiliam re-
 quirebat in templo. n. 5. ibid.
 Quae custodia est maxime adhibenda in hac
 nostra aetate. n. 7. ibid.
 Remedium, quod aparet opportunum. n. 8. ib.
 An Regulares valeant exponere publicè ab-
 que Episcopi licentia, aliqui negarunt. O. 2.
 R. 36. q. 2. n. 9. p. 349.
 Pars affirmativa communis vera & certa
 n. 10. ibid.

Pro

Index Rerum.

Pro hac veritate magis corroboranda expli-
 cantur verba posita Summorum Pontifi-
 cum. n. 11. p. 350.
 Probat ex Gregorio Papa. n. 12. p. 350.
 Nullum est fundamentum, ob quod requira-
 tur licentia Episcopi. n. 13. ib.
 Probat etiam illustrissimorum Cardinalium
 declarationibus usu, ac praxi Religionum.
 n. 14. ibid.
 Respondetur ad declarationes Cardinalium
 adductas in contrarium. n. 15. ib.
 Solvitur Confirmatio adversariorum. n. 16. ib.
 Quare in Symbolo fidei de Eucharistico Sa-
 cramento, non sit expressa, mentio. O. 2.
 R. 36. q. 3. p. 351.
 Objecta haeticorum. n. 17. ib.
 Symbolum idem est ac signum, seu tessera,
 quo milites inter se cognoscuntur. n. 18.
 ibid.
 Apostoli composuerunt Symbolum, quo veri
 Christiani, à falsis cognoscerentur, ac dig-
 noscerentur. n. 19. ibid.
 Hoc divinisimum Sacramentum potest con-
 siderari, ut sanctificat, ac ut est opus divinae
 Omnipotentiae; ut sanctificat continetur
 sub illo articulo *remissionem peccatorum*,
 n. 20. ib.
 Ut verò est opus admirabile divinae Omnipoten-
 tiae subintelligitur sub illo articulo *Deum*
Omnipotentem. n. 21. ib.
 Quotplex est Symbolum, & explicatur. n. 22.
 ibid.
 An delinquens fugiens à Satellitibus, ad Sa-
 cerdotem portantem Sacram Eucharistiam,
 vel ad domum, in qua ipsa est pro commu-
 nicando infirmum, gaudeat immunitate Ec-
 clesiae, Prima sententia negat. O. 2. R. 36.
 q. 4. n. 24. p. 352.
 Secunda vera & communis, ut mihi videretur,
 affirmat. n. 25. ib.
 Ratio est, quia Ecclesiae immunitas principa-
 liter desumitur ex praesentia divinisissimi Sa-
 cramenti, ex qua locus redditur Sanctus,
 & venerandus. n. 26. ib.
 Confugiens ad domum in qua est S. Eucharis-
 tia gaudet immunitate. n. 27. ib.
 Reus taliter comprehensus à Satellitibus res-
 tituendus est Ecclesiae, & Satellites inci-
 dunt in censuras Bullae Coenae. n. 28. ib.
 Mulier quaedam in sacra Communione ex ore
 suo posuit Sacram particulam in linteo
 quodam: postea verò poenitentia commo-
 ta, detulit particulam suo Confessario, quid
 debuit ille facere. Graves dubitationes eum
 perurgebant. O. 2. R. 36. q. 5. à num. 30. 31.
 p. 353.
 Confessarius cum esset jejunos, Sacram Eu-
 charistiam communicavit, & accepit ad
 evitanda multa inconvenientia, quae insur-
 gere poterant. n. 32. ib.
 Imò postea res cum ageretur à Viris doctis-
 simis, maxime factum Confessari approba-
 runt, imò & dixerunt, quod quamvis non
 esset jejunos adhuc poterat consumere par-
 ticulam, quia reverentia debita Sacramento
 est de jure naturali; & quod accipiatur à
 jejunis, est praecipuum Ecclesiasticum, &
 idè ad devitandum irreverentiam Sacra-
 menti, & alia incommoda, poterat consu-
 mere. n. 33. ib.

Sylvia Opuscula.

Panis vitae in domo, qua instituitur, noluit
 Christus ut ibi esset mors. O. 4. q. 8. n. 50.
 p. 519.
 Eucharistia non instituitur in pane fermenta-
 to, cum in eo esset umbra peccati. n. 51. ib.
Ezechiel.
 Vir Sanctus, & martyr, admirabilis, multis
 visionibus. O. 1. R. 3. q. 22. n. 399. p. 60.
 Scripsit suum librum visionum, & alterum
 quem non habemus. ibid. n. 400. p. 61.
Excommunicatio.
 Utrum Religiosi mendicantes teneantur, cen-
 suris, non expressis in jure, latis ab Ordina-
 tio & notatur qui sint mendicantes. O. 2.
 R. 37. q. 1. n. 1. p. 353.
 Quaedam sententia affirmat. n. 2. ib.
 Vera & communis sententia negativa, à n. 3.
 usque 8. p. 354.
 Probat etiam ex indulto Sixti I V. pro Car-
 melitis. n. 9. ibid.
 Ponuntur tres casus ex Concilio Tridentino,
 ex quo graviter confirmatur nostra resolu-
 tio. n. 10. 11. p. 355.
 In aliis casibus, excommunicatio est nulla.
 n. 13. ib.
 Ponuntur etiam duo casus ex Gregorio X V.
 & Clemente X. à n. 14. usque 17. ib.
 Solvuntur omnia argumenta contraria à n. 18.
 usque 25. p. 356.
 An Capitulum (Sede vacante) succedat Episcopo
 in his quae sunt de jure ordinario.
 ibid. q. 2. n. 26. p. 357.
 Ea quae competunt Episcopo, ut Legato, ac
 jure extraordinario non transeunt ad Ca-
 pitulum. à n. 28. usque 30. ib.
 Capitulum in multis non succedit Episcopo.
 n. 31. 32. 33. p. 358.
 Duo Ecclesiastici, se mutuo percusserunt in
 secreto, unus ab altero petivit absolutio-
 nem, quaeritur est, an licitè vel validè, pro
 quo primum inquirendum, quid sit occul-
 tum, seu secretum. O. 2. R. 37. q. 3. n. 39. 40.
 p. 359.
 Rarissime percussor Cletici, vitandus est ante
 sententiam judicis. n. 41. 42. ib.
 Percutens Religiosum iniciatum primà ton-
 sura, vel alio ordine in duplicem censuram
 incidit. n. 43. ib.
 Ad administrandum Sacramentum excepta
 Eucharistia, non est praemittenda Confes-
 sio. n. 45. p. 360.
 Cum cautela explicata possum petere Con-
 fessionem, vel absolutionem à Clerico, licet
 agnovissem ipsum fuisse in peccato. n. 45.
 46. ibid.
 Absolutio à censura potest dari extra Con-
 fessionem. n. 50. 51. 52. ib.
 Sicut & dispensatio voti extra Confessionem
 potest dari. n. 53. ib.
 Excommunicatus absolvens extra necessitatem
 peccat mortaliter, sed non incurrit irregu-
 laritatem. n. 54. 55. 56. p. 361.
Exodus.
 Hebraicè dicitur, *hac sunt omnia*, capite primo
 numero primo: nam Hebraei numerant
 libros à primo verbo, Graecè verò dicitur
Exodus, quia in eo refertur, egressus, seu
 exitus filiorum Israël de Aegypto. O. 1. R. 3.
 q. 4. n. 22. p. 35.

A a a a Ferda

Index Rerum.

F

Ferdinandus.

Imperator Secundus, multas immunitates concessit Congregationi de Immaculata Conceptione. O. 4. q. 18. n. 144. p. 533.

Ferdinandus.

Imperator Tertius, fecit de Consilio Episcoporum, ut festum Conceptionis praevious junio celebraretur. n. 144. ib.

Festivitas.

Conceptionis à tempore antiquissimo celebratur in Ecclesia Romana Carmelitarum. q. 11. n. 68. p. 523.

D. Anselmus celebrat in Gallia, ibid. num. 60. p. 523.

Beda in suo Martyrologio de hac festivitate, facit mentionem. n. 70. ibid.

In Calendario D. Isidori ex mandato Concilii Quarti Toletani habetur festum Conceptionis. n. 78. p. 524.

A tempore Praedicationis Jacobi Apostoli celebratur in Hispania festum Conceptionis. ib. n. 73. ib.

Quod etiam probatur ex Liturgiis D. Jacobi Apostoli Minoris, ac D. Marci, n. 74. ib.

Fides.

Ad definiendum aliquid de fide quatuor considerantur. q. 22. n. 173. p. 538.

Omnia quae requiruntur ad fidei definitionem abundantissime inveniuntur in Conceptione. q. 22. n. 174. 175. 176. p. 538. 539.

Figura seu Figurata locutio.

Figura definitio ex Quintiliano explicata. O. 1. R. 2. q. 5. n. 185. p. 29.

Deus loquitur nobiscum (more humano) per figuras. ib. n. 186. ib.

Explicatur multis exemplis, figuras dari in Sacra Scriptura. n. 187. 188. ib.

Figura in Sacra Scriptura aliquando sunt per res imaginarias, aliquando per veras res. n. 189. ib.

Sensus literalis in hujusmodi figuris, est id quod per eas significatur. n. 190. 191. p. 30.

Quod etiam reperitur in figuris, quae sunt per veras res. n. 192. ib.

Filii Prophetarum.

Eorum eximia obedientia, maxime dignoscitur ex ipso nomine, quia tanta promptitudine obediebant suis Superioribus, ac filii tenentur obedire Parentibus. O. 3. R. 3. q. 7. n. 52. p. 482.

Deinde maxime explicatur ex veneratione, quam habuerunt erga Eliseum, post raprum Eliae. n. 53. ib.

Deinde haec obedientia maxime declaratur, quia in iis, quae erant necessaria ad vitam tam ad alimentum, quam ad habitandum, nihil audebant facere, nisi petita & obrenata licentia ab Elia. n. 54. 55. 56. ib.

Paupertas filiorum Prophetarum ex multis ostenditur, nam cum non haberent, quid manducarent, unus egreditur in agrum, non proprium, sed communem omnipopulo, ad colligendas herbas, inter quas etiam fuerunt agrestes, & amarae. n. 62. p. 483.

Deinde cum locus esset valde angustus praecorum multitudine, ipsi propriis manibus tendunt prope Jordanem, & colligunt ligna,

ut à primis fundamentis instruant habitacula. n. 63. ib.

Haec eadem paupertas constat, quia cum unus caderet ligna, incaute ferrum cecidit in Jordanem, clamavit ad Eliseum, quia illum mutuo acceperat, ac proinde non habebat, unde posset solvere & reddere. n. 64. p. 484.

Filii Prophetarum vivebant in summa puritate ac castitate, ut communiter docent S. Patres Hieron. Cyrill. & alij & collegialiter vivebant in desertis, ac proinde omnino separati à saecularibus, & cum eis nullum habebant commercium. n. 67. ib.

G

Gratia.

Maria semper tota creata est in gratia. q. 5. n. 25. p. 512.

Magnitudinem gratiae Virginis Mariae solus Deus intelligit, & cognoscit. ibid.

Maria veluti prius ordinata est ad gratiam, quam ad substantiam. n. 26. ib.

Dona gratiae in Deipara fuerunt ex potentia absoluta, & non ex potentia ordinaria. n. 28. ibid.

Deipara fuit simul creata cum gratia ad instar Angelorum & nullum fuit instans in quo esset sine gratia. O. 4. q. 7. n. 38. p. 515.

Maria omnibus gratis abundat. n. 39. 42. p. 516.

Deipara in gratia refert similitudinem filij sui. n. 43. p. 517.

Deipara florida cum omni gratia. O. 4. q. 9. n. 52. 520.

Deipara ad gratiam Dei Imago, ac forma, n. 53. p. 521.

Deipara tanta gratia est quanta possibilis est purae creaturae. q. 5. n. 27. p. 512.

In lacte Mariano tota est dulcedo gratiae. O. 4. q. 8. n. 47. p. 518.

Magnalia Deiparae, non ratione, sed gratia solum possunt intelligi. O. 4. q. 20. num. 161. p. 536.

Gregorius XV.

Præcepit quod tam in sacrificio Missae, quam in Officio divino, sive publice sive private celebrato non alio nomine, nisi tantum conceptione utatur. O. 4. q. 13. n. 86. p. 526.

H

Habacuc.

Unus ex duodecim Prophetis minoribus de quo facit mentionem Martyrologium Romanum die 15. Januarij floruit anno mundi 3327. ante Christum natum. n. 77. p. 63.

Hebraicus textus.

Circa ejus auctoritatem, multa dicenda veniunt. O. 1. R. 4. q. 2. n. 453. p. 69.

Textus Hebraicus usque ad Christi tempora authenticus. n. 455. ib.

Textus Hebraicus usque ad tempora D. Hieronymi erat authenticus. n. 456. ib.

Post D. Hieron. prima sententia tenet, quod nullus textus Hebraicus datur purus, & incorruptus. n. 457. 458. p. 70.

Opposita sententia est communis, & vera & divina providentia multi Codices in primitiva Ecclesia, per viros Sanctissimos ducti sunt ad alias partes. n. 460. ib.

Alto

Index Rerum.

Alto Dei consilio ipsimet Judaei, sacros Codices secum asportaverunt ad varias regiones. n. 461. ib.

Probatur communis, & vera sententia magnis fundamentis, ibid. n. 462. 463. 464. ib.

Solvuntur argumenta contraria. n. 466. 467. 469. p. 71.

Magna utilitas textus Hebraici. n. 469. ibid. D. Hieronymus.

De illustrissima Translatione D. Hieronymi, an in ea habuisset assistentiam Spiritus Sancti vide *Translatio.*

Docet Deiparam sine peccato originali, & semper in luce Dei gratiae fuisse. O. 4. q. 16. n. 19. p. 510.

Hiericuntina editio.

Haec editio dicitur Hiericuntina, quia Hiericunte in dolis quibusdam inventa est anno septimo Antonini Imperatoris, an. 229. O. 1. R. 4. q. 3. n. 476. p. 72.

D. Hypopolitus.

Docet Christum adimplevisse præceptum honorandi Patrem, & Matrem. O. 4. quæst. 15. n. 100. p. 528.

Horæ.

In qua Sacratissima Virgo concepta est. aurea fuit & felicissima. O. 4. q. 4. n. 17. 18. p. 510.

I

Jacobus Apostolus.

Et si hæretici negent ejus epistolam esse Canonicam, fides Catholica profiteretur. O. 1. R. 5. q. 16. n. 719. 720. p. 110. 111.

Duplex est Jacobus, unus Zebedæi, alter Alphæi prima sententia pugnat pro Zebedæo. n. 722. p. 111.

Secunda est vera pro Jacobo Alphæi. n. 724. & seqq. ibid.

Scripta ex Græco sermone, & post epistolam Pauli ad Romanos. n. 731. 732. p. 112.

Liturgia, seu Missa D. Jacobi. n. 733. ib.

Jacobus Major Ecclesiam in Granata edificat sub titulo Conceptionis. O. 4. q. 10. n. 65. p. 523.

Minor sic dictus, in sua Liturgia celebrat immaculatam Conceptionem Deiparae. O. 4. q. 10. n. 65. p. 523.

Devotus Idiota.

Sapientissimus sic dictus ob suam humilitatem expressè affirmat, quod Beata Virgo nullum habuit peccatum originale. O. 4. q. 16. n. 123. p. 531.

Jeremias.

Præclarissimus Propheta in utero materno, sanctificatus, lapidatur, moritur ad annum mundi 3448. ante Christum natum 605.

O. 1. R. 1. q. 22. n. 397. p. 60.

Author sui libri, & aliorum, qui non extant. Threnos etiam composuit, de quibus infra verbo *Treni.* ibid. n. 398. ib.

Imagines.

Imagines sacrae valde proficuae, ac utiles in Ecclesia Dei. O. 2. R. 42. q. 4. n. 323. 334. p. 401.

Inerdictum.

Monasteria Religiosorum, interdicta Parochia, quae sunt in ejus districtu, non astringuntur inerdicto, nisi quando Cathedralis, vel matrix, seu Parochialis, una loci ob-

Sylveira Opuscula.

servat. O. 2. R. 39. quæst. unica, n. 2. p. 369.

Multa privilegia Religionum, ad non observandum inerdictum. n. 34. 5. p. 369. 370.

Et maxime ad rem probatur ex Clementina. n. 67. p. 370.

Corroboratur & stabilitur auctoritate multorum Auctorum. n. 8. ib.

Ponitur & solvitur argumentum contrarium. n. 9. 10. ibid.

Concilium Tridentinum, nihil disponit contra nostram sententiam. num. 13. 14. 15. 16. p. 370. 371.

Privilegia remuneratoria non derogantur per clausulas generales. n. 15. p. 371.

Secundo die Concilium locutum fuisse de inerdicto generali. n. 17. ibid.

Refertur sententia Patris Hinojosa cum multis privilegiis. n. 20. p. 372.

In dubio de validitate privilegij, pro illa judicandum. n. 24. 25. ib.

Joannes Tertius.

Portugallia Rex instituit Academiam Coimbraensem, & decrevit ut festus dies Conceptionis celebraretur ab ipsa Academia solemnè apparatu, ac comitatu totius universitatis. O. 4. q. 18. n. 148. p. 534.

Joannes Quartus.

Deiparam Conceptionis suscepit in totius Regni patronam, subque decreto constituit, ut nullus, in toto suo regno admitteretur ad aliquem gradum, ministerium, dignitatem, nisi prius facto juramento defendendi Conceptionem Virginis. ibid.

Joannes Evangelista.

Multis & aliis in locis de ejus laudibus egit. O. 1. R. 5. q. 7. n. 637. p. 97.

Joannes non sustinet splendorem Transfigurationis, & supra se volat ad lucem Trinitatis. n. 640. 641. p. 98.

Joannes dicitur filius Virginis, moribus, & operibus. n. 642. ibid.

Plusquam martyr ad imitationem Virginis. n. 643. ibid.

Omnia Joannis habent singularitatem, & excellentiam. n. 644. p. 99.

De occasione idiomate, loco, ac tempore scribendi Evangelium. n. 645. 646. ib.

Job.

Aliqui hæretici non intelligentes tantam virtutem, dixerunt librum Job non esse veram historiam, sed parabolam. O. 1. R. 3. q. 14. n. 302. p. 46.

Lutherus, esse ait argumentum totius fabellae, sed ostenditur, veritas historiae, & liber est Canonicus de fide. n. 305. ib.

Circa Auctorem, seu Scriptorem ipsius libri magna est opinionum diversitas, sed quod fuit Moyses verior, & communior sententia. n. 304. 305. p. 47.

Job & Moyses, fere Contemporanei eodem saeculo. n. 306. ib.

Aliqua ex primo capite, Moyses, non potuit scire, nisi ex Divina revelatione. n. 307. ib.

Moyses scripsit, cum esset in terra Madian. n. 308. ibid.

Scripsit Hebraicè, & partim prosa. n. 309. ib.

Job ex genere Esau Rex justus, Sanctus Propheta, & Sacerdos. ibid. n. 320. p. 48.

Job.

Unus ex duodecim Prophetis minoribus in-

Aaa 3

tes